

यत्रसायंकालस्तत्रैवप्रतिश्रयो गृह्यस्यास्तां ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ हेवीरप्रजायिनिवीरनेवप्रजायतेसुतेसावीरप्रजायिनी ॥ ६७ ॥ ६८ ॥
 फलमूलाशनार्मेकांयत्रसायंप्रतिश्रयाम् ॥ असंख्येयगुणोभर्तामांचनित्यमनुव्रतः ॥ ५६ ॥ भक्ताहमपितवीरंछायेवानुगतापथि ॥ तस्यदैवात्यसंगोभूदति
 मात्रंसुदेवने ॥ ५७ ॥ द्यूतेसर्जितश्चैववनमेकउपेयिवान् ॥ तमेकवसनंवीरमुन्मत्तमिवविह्वलं ॥ ५८ ॥ आश्वासयंतीभर्तारमहमप्यगमंवनं ॥ सकदाचि
 द्दनेवीरःकस्मिंश्चिल्कारणांतरे ॥ ५९ ॥ क्षुत्परीतस्तुविमनास्तदप्येकंव्यसर्जयत् ॥ तमेकवसनाननमृन्मत्तवदचेतसं ॥ ६० ॥ अनुव्रजंतीबहुलानस्वपामिनि
 शास्तदा ॥ ततोबहुतिथेकालेसुप्तामुत्सृज्यमांक्वचित् ॥ ६१ ॥ वाससोर्धंपरिच्छिद्यत्यक्तवान्मामनागसं ॥ तमार्गमाणाभर्तारंदध्यमानादिवानिशं ॥ ६२ ॥
 साहंकमलगर्भाभिमपश्यंतीहृदिप्रियं ॥ नविंदाभ्यमरप्रख्यंप्रियंप्राणेश्वरंप्रभुं ॥ ६३ ॥ तामश्रुपरिपूर्णाक्षींविलपंतीतथाबहु ॥ राजमाताब्रवीदात्तौभैमीमार्त्त
 स्वरांस्वयं ॥ ६४ ॥ वसस्वमयिकल्याणिप्रीतिर्मेपरमात्वयि ॥ नृगयिष्यंतितेभद्रेभर्तारंपुरुषामम ॥ ६५ ॥ अपिवास्वयमागच्छेत्परिधावन्नितस्ततः ॥ इहैववस
 तीभद्रेभर्तारमुपलप्स्यसे ॥ ६६ ॥ राजमातुर्वचःश्रुत्वादमयंतीवचोब्रवीत् ॥ समयेनोत्सहेवस्तुत्वयिवीरप्रजायिनि ॥ ६७ ॥ उच्छिष्टंनैवभुंजीयानकुर्वापादधा
 वनं ॥ नचाहंपुरुषानन्यान्याभ्रभाषेयंकथंचन ॥ ६८ ॥ प्रार्थयेद्यदिमांक्वच्छिस्तेसपुमान्भवेत् ॥ वध्यश्चतेसरुन्मंदइतिमेव्रतमाहितं ॥ ६९ ॥ भर्तारंवेषणार्थं
 तुपश्येयंब्राह्मणानहं ॥ यद्येवमिहवत्स्यामित्वत्सकाशेनसंशयः ॥ ७० ॥ अतोऽन्यथानमेवासोवर्त्ततेहृदयेक्वचित् ॥ तांप्रहृष्टेनमनसाराजमातेदमब्रवीत् ॥ ७१ ॥
 सर्वमेतत्करिष्यामिदिष्ट्यातेव्रतमीदृशं ॥ एवमुक्त्वाततोभैमीराजमाताविशांपते ॥ ७२ ॥ उवाचेदंदुहितरंसुनंदानामभारत ॥ सैरंध्रीमभिजानीष्वसुनंदेदेवरूपि
 णीं ॥ ७३ ॥ वयसातुल्यतांप्राप्तासखीतवभवत्वियं ॥ एतयासहमोदस्वनिरुद्धिग्रमनाःसदा ॥ ७४ ॥ ततःपरमसंहृष्टासुनंदागृहमागमत् ॥ दमयंतीमुपादाय
 सखीभिःपरिवारिता ॥ ७५ ॥ सातत्रपूज्यमानावैदमयंतीव्यनंदत ॥ सर्वकामैःसुविहितैर्निरुद्धेगावसत्तदा ॥ ७६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणि
 नलोपाख्यानपर्वणिदमयंतीचेदिराजगृहवासेपंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ७७ ॥ बृहदश्वउवाच उत्सृज्यदमयंतीतुनलोरा
 जाविशांपते ॥ ददर्शदावंदयंतंमहांतंगहनेवने ॥ ७८ ॥ तत्रशुश्रावशब्दैर्मध्येभूतस्यकस्यचित् ॥ अभिधावनलेत्युच्चैःपुण्यश्लोकेतिचासकृत् ॥ ७९ ॥

॥ ६९ ॥ पश्येयं दृष्ट्वाचतान्पृच्छेयमपि ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ इत्यारण्यके० नै० आ० पंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ७५ ॥ उत्सृज्येति ॥ ७६ ॥ २ ॥